

sagt, ikke oplyse, hvad de sagkyndige har udtalt. Men de Udtalelser, som i den senere Tid er faldet fra f. Eks. Generalintendant Brammer angaaende Ordningen, gaar ud paa, at den vil løbe alvorlig Hare for i Løbet af faa Aar at bryde sammen, hvis der i Forligsforslaget ikke foretages betydelige Ændringer, og det er der ikke blevet. Med Hensyn til Beregningerne over Udgifterne er Generalintendanten ikke blevet spurgt, og Forplejningskorpset har ikke foretaget nogen Beregning. General P. M. Knudsen har indgivet en Beretning om Vestres Forslag; denne Beretning er blevet undertrykt. General H. Ulrich udtaler, at han har indgivet en Indberetning, men der er ikke taget fuldt Hensyn til den. General Wolff er omtalt utallige Gange i Dagspressen paa en saadan Maade, at man hverken ved ud eller ind; men at Generalen ikke hører til de Folk, som staar fast paa sine Overbevisninger, er en bekendt Sag, og han har sikkert været under betydeligt Tryk fra politisk Side. General Lembcke udtaler, at hans Anskuelser fremgaar dels af det af de kommanderende Generaler indsendte Hærlovsforslag og dels af den Fælleserklæring, som er afgivet af de kommanderende Generaler og Chefen for Generalstaben — altsaa ingen Anerkendelse af Forslaget. Generalinspektørerne, særlig Generalinspektør Møller, har paapeget Forligsforslagets Fejl og Mangler. Oberstløjtnant I. O. Jensen og Oberst A. Paulsen har skarpt kritiseret Militærforliget; og endelig har Oberst Pagh-Hansen som fungerende Chef for Generalstaben saglig kritiseret Forslaget saa skarpt, at han om det nærmest siger, at Forslaget er ganske uforsvarligt.

Generalstabschefen, General Louis Nielsen, siger — med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg tillade mig at oplæse et lille Stykke af „Berlingske Tidende“ for i Aften, hvor det skrives, at Generalstabschefen er vendt hjem fra Udlandet, „og efter at Forsvarsforliget i Gaar er blevet vedtaget ved anden Behandling, har vi bedt Generalen om at fremsætte sin Opfattelse af det vedtagne, og Generalen svarer: „I Virkeligheden slutter jeg mig ganske til, hvad min Stedfortræder Oberst Pagh-Hansen har udtalt overfor „Berlingske Tidende“, og yderligere vedkender jeg mig

den Udtalelse af mig, som Grev Bent Holstein i Gaar har citeret under Forsvarsdebatten i Folketinget, at jeg anser det for ugørligt at bygge nogen Forsvarsplan paa den ved Forliget i Folketinget vedtagne Militærordning. Andet end dette føler jeg ikke Trang til at udtale“.

Oberstløjtnant de Fine Skibsted har i en Artikel i „Berlingske Tidende“ omtalt den foreslaaede Ordning af vort Luftforsvar og samtidig givet Oplysninger om Luftforsvarsordningen i andre Lande. Vi maa vel for vort Luftforsvar have de samme Opgaver, men med den foreslaaede Ordning er vor Hær aldeles ikke i Stand til at løse disse Opgaver. I denne Forbindelse maa man erindre, at den moderne Krigsførelse særlig føres ved Hjælp af Flyvere saavel til Efterretningstjeneste som til Bombardement og Vejledning for Artilleriet. Vort Forsvar paa dette Omraade burde være saaledes, at vi nogenlunde var i Stand til at imødegaa et Luftangreb. Maa jeg forespørge den højtærede Forsvarsminister og den ærede Ordfører (I. A. Hansen), om de mener, at vort Værn paa dette Omraade er værdigt, er i Stand til at imødegaa Angreb saaledes, at vi ogsaa fra denne Side kan forsvare vor Neutralitet paa effektiv Maade.

Alt i alt: alle de Udtalelser, der har været fremme, gaar imod Forliget. Det er kun enkelte Navne, jeg har nævnt, men i alt Fald Navne af Betydning; men der er adskillige flere.

Det er af Interesse at erindre Bemærkningerne til Lovforslagets §§ 3 og 5, hvori siges, at der er foretaget en betydelig Indskrænkning i Antallet af faste Befalingsmænd ikke alene som Følge af Hærens Formindskelse, men ogsaa ved de Dele af Hæren, der bibeholdes. Det er sørgeligt at se de Forandringer, der er foregaaet i Opfattelsen af Landets Neutralitetsværn; i 1909 udtalte daværende Forsvarsminister Neergaard ifølge Rigsdagstidende (Spalte 3483): „De faste Befalingsmænd af Reserven ere nødvendige til at styrke de svage Linierammer i Afdelinger udenfor Fodfolket og til overhovedet at gøre Reserveafdelingerne brugelige“. Der fortsættes i Bemærkningerne til samme Paragraffer, „at de værnepligtige Befalingsmænd ere de samme som tidligere, men ogsaa for deres Vedkommende medfører Svækkelsen af de faste